

וכו' והם המלכים דז"א כנודע כי החורה היא בתי ז"א, והשני בדברי הימים והם המלכים דנוקבא דז"א, כי כחוצים הם בנוקבא כנודע, אמנם המלכים של ז"א לא נזכר כלל בחורה כי גבה ממנה כי החורה היא בז"א, וכמ"ש באדרא דף ק"ל ע"א שמה דעתיקא סתים מכלל ולא נתפרש באורייתא בר אחר חד וכו' :

ודע כי אע"פ שביארנו שהם ג"פ ג' מיני מלכים הנה ה"פ הם, כי גם באז"א ישנם, אמנם להיות שאז"א אחתלין במזל דדיקנא דאריך אשר חופפת ומכסה אותם ועמירין בגוה אשר לסיבה זו לא נזכר אז"א באדרא ראשונה דנשא, ובכלל ז"א הם כי לכן אין בהם פרטות בשיעור קומה עד סוף האריך יסן אינם רק חו"ב של ה"ם שרשיות ומקוריות ואינם נמשכים עד הסוף, וכיון שהם נכללים באז"א לא הזכרנום וגם באדרא לא נזכר רק ג' מיני המלכים הנז', ואמנם ודאי שחמשה בחינות מלכים הם בחמשה פרטות אחר כל שלשה ראשונות שכל פרטות ופרטות :

ונמצא כי מלבד מה שביארנו בשער הזה צענו הו"מ דרך כללות ב"ם השרשיות הנה גם בכל פרטות ופרטות מאלו החמשה פרטות אחר כל השלשה ספירות הראשונות מהפרטות ההוא היה בו ענין הו"מ עכ"ל וזה"ש ועיין בשער הפסוקים פ' לך לך צפ' ויהי בימי אמרפל וכו' ע"ש :

א"ה יש כאן הגה"ה ח' כ"י וראוי להעתיקה פה וז"ל הנה הרב ז"ל בביאור אדרא רבא על דף קכ"ח ע"א כתב וז"ל ומה שגריך להודיעך כאן הוא מה שחמאל באדרא זו זכירת אלה המלכים ג' פעמים האחת היא כאן בדף קכ"ח בתחילת תיקון עתיקא קדישא, והב' היא לקמן בדף קל"ה ע"א בתיקון ז"א, והשלישית היא לקמן בדף קמ"ב ע"א בהחלת תיקון נוקבא דז"א, וטעם הדבר הוא זה כי הנה כבר ביארנו לקמן בביאור אדרת האזינו כי י"ם שרשיות ומקוריות הם ומתחלקות בכל עולם האלילות בסדר זה, כה"ב באז"א וחגית בז"א, ונה"י בנוקבא דז"א, ואמנם בשם שנאללו ילאו בתי' אלו המלכים, פירוש כי אחר שנאללו שלשה ראשונות דאז"א אשר השלישית היא הבינה הנקראת ארץ אדום משום דמינה דיגין מתערין בכל מקום שהיא בין בכללות בין בפרטות, לכן מאוהה הבינה דאז"א ילאו אלו השבעה מלכים שהם שבעה החטונות שבו, וכן אחר שילאו כה"ב דז"א ילאו השבעה מלכים שהם ז"ה שבו מבינה שבו שבז"א, וכן אחר שילאו שלשה ראשונות כה"ב דנוקבא ילאו מן הבינה שבה ז"מ שהם ז"ת שבה, ולכן חמאל שבו האדרא הוזכר ענינם שלש פעמים אם באז"א הנקרא ע"ק ואם בז"א ואם בנוקבא דז"א, ואמנם המלכים של ז"א לא הוזכרו כלל לא בחורה ולא בנביאים ולא בכתובים, לפי שכל בחינות ע"ק לא נכתבו בשום מקום כנו' לקמן בדף ק"ל ע"א וז"ל תאנא עכ"ד שמה דעתיקא סתים מכלל ולא נתפרש באורייתא בר אחר חד וכו', ואמנם אותם המלכים של ז"א נזכרו ונכתבו בחורה צפ' וישלח, והטעם הוא כי חורה שכתב הוא ז"א כנודע משא"כ ז"א שהוא למעלה למעלה, והמלכים של נוקבא דז"א נכתבו בכתובים בספר דברי הימים כנודע כי הכתובים רומזים במלכות וכו' עכ"ל, הרי לך סוגיא בדוכתא שכתב הרב ז"ל כאן ענין ז"מ דאז"א כמ"ש בס' מבוא שערין ורק בספר עץ חיים לא נזכר ענין זה בפרטות הנז' :

והנה עוד דז" בשער מאמרי רש"י במאמרי מ"ה מרות שזכר שם ג"כ דז" בביאור המאמר אשר העתיק מהרש"י ז"ל מכתבת יד רבינו האר"י ז"ל בעמנו וז"ל הנה בדרוש המדבר קודם שנתקן אז"א נאמר באדר' ואלה

המשיח בע"ה ולכן כתיב אז בלע המות לנחל בסוד המיתא של המלכים, גם מבין סוד המוחין הבאים אל הזו"ן מלובשים חוץ אז"א מה ענינם והבן זה היטב כי אלו השני כללים של המ"ן של המוחין הם כמעט כוללים כל החכמה הזו, ושני כללים אלו חלויים זה בזה כי האחוריים דאז"א שהם לבושי המוחין הם הם המיין נוקבין וזה תיקונם וזירורם, לכן בכל יום ויום ניסוסק תיקון וזירור מחודש מחזירי, וזהו חיוב התפילות בכל יום ויום ואין תפלת יום אחד מועילה ליום וזלמו כי אין זה דומה לזה וכל זה נמשך עד ביאת המשיח כנז"ל, ותמיד עד ימות המשיח אי אפשר להמשיך המוחין חוץ זו"ן אלא מלובשים חוץ האחוריים הנז' וגמאל כי כל מה שנפל מכל הכנינה שהם שבעה המלכים ואחוריהם של ארבע פרטות אז"א וישראל סבא ותבונה הם י"א כי ידוע שאבא נחלק לשנים כי עד החזה שלו נקרא אבא ומן החזה ולמטה נקרא ישראל סבא, וכן אענין באימא כי עד החזה שלה נקרא אימא או בינה ומהחזה שלה ולמטה נקרא חבונה. ולכן אז"א הם ארבעה פרטות נמאל עם השבעה מלכים הם י"א בחינות אשר מהפסולת שבהם נעשו הקליפות ומה שלא נהצר מהם עדיין הם נסוים בחוץ י"א קליפות כנו' בזוהר צפ' יתרו דף ס"ט ובפ' ואחחנן ובתיקונים תיקון ח"י דף ל"ו דלית סמרא אחרת דלית ביה נהירו דיקק דנהיר החרניה כד"א ונהי לו סביב וז"ם ומלכותו בכל משלה, ובכל יום ויום אלו מצברים מהם ומעלים אותם ולכן מועיל הקבוצות למיתת המגפה כי המגפה היא מן הבידורין, ושומר כללים אלו בידך כי הם שרשים גדולים עכ"ד וזה"ש :

פרק ח'

כתב מורנו הרב זלה"ה בספר מבוא שערין ע"ב ח"ג פ"ו וז"ל אחר שנתבאר בפרקים ענין השבעה מלכים הנז' נבאר עתה עוד כי זה המקרה שקרה אל שבעה מלכים האלו של כללות עולם הנקודים גם קרה בפרטות והוא כמ"ש בש"ג ח"א פ"א וח"ב פ"א ענין ה"ם שהם מקוריות ושרשים אל כל האלילות שהם ה"ם דאז"א עם עתיק יומין המהחלקים כח"ב באז"א וחגית בז"א ונה"י בנוקבא, ולכן שלשה פעמים היה ענין ציטול שבעה מלכים ח' באריך ב' בז"א ג' בנוקבא, והענין הוא כי כאשר ילא בתחילה בחינת הא"א קודם התיקון הנה הג"ר שבו ילא יותר מתוקנות קלת להיותם שלשה ראשונות חסודות כאשר ע"ד הנז' בח"א ויכלו לקבל האור שלהם, אכן בלאת השבעה תחטונות שבאריך מן הבינה שבו שהיא אם הבינה לא יכלו לקבל האור שלהם ונחבטלו, וזהו השבעה מלכים שמלכו בארץ אדום היא הבינה דאז"א ונקראת ארץ אדום דדיגין מינה מתערין בכל בתי' בינה בכל מקום שהיא : **וכן** אח"ך בלאת ז"א כלול מי"ם הנה הג"ר שבו יכלו לסבול האור ולא נשברו, וכאשר ילאו מן הבינה שבו השבעה תחטונות שלו לא יכלו לקבל האור שלהם ונשברו ומתו והרי הם ז"מ שניים מו"א, וכן אח"ך בלאת נוקבא דז"א ילאו הג"ר וכאשר באו ללאת השבעה תחטונות שבה לא יכלו לסבול האור ומתו והרי הם ז"מ שלשיים מנוקבא דז"א, וכולם מלכו בארץ אדום היא הבינה שכל אחד מהם :

וזהו ענין שזכר ג"פ דרוש אלו המלכים באדרת נשא כנגד ג"פ שנתהווה מליאותם. גם לכן נזכר צ"פ בחורה ענין ואלה המלכים אחד צפ' וישלח ואלה המלכים

בה י"ם דעתיק וא"א וי"ם דבחי' או"א וי"ם דבחי' וז"ן
שקרה בה ג"כ ע"ד הנזכר:

ודבר זה הוא מוכרח מדברי הרב ז"ל יפן כי הרב
ז"ל כתב בתחילה בכמה מקומות שג"ר היה
ביטול בחי' צללים האמוריים, ובכח צללים האמוריים
בנה' צלל, ואם לא נאמר שהרב ז"ל מדבר בפרטות
הנו' איך יתקיים דבר זה שכתב שבכח היה ביטול
באמוריים דנה', עם הדבר שכתב שגם בכח נפלו
השבעה תחתונות ושגברו, ועל כן מוכרח שהוא מדבר
בפרטות הזה שכל נקודה מממש נקודות הכוללות דב"ן
י"ם בה י"ם דבחי' פרטות עתיק וי"ם דבחי' פרטות אי"א
וי"ם דבחי' פרטות או"א וי"ם דבחי' פרטות וז"ן והוא מדבר
בפרטות דכל י"ם וי"ם דבחי' הנו' אשר נקודה הכוללת
והנה מהרה"ו ז"ל בספר ארבע מאות שקל כסף אשר
חברו אחר כל הספרים שלו כתב וז"ל והרי
שבין בכללות בין בפרטות קרה להם מקרה אחד, כי
בכללות הנזכר ז' נקודות דב"ן אשר בחינתם אינו אלא
ב' נקודות לבד הנה כולם נשברו, ואם בפרטות הנה ז'
תחתונות של כל א' מן הג"ר ג"כ נשברו, אמנם י"ם הפרש
אחד ביניהם והוא כי שלשה נקודות ראשונות של כל
נקודה מהם יאלו בחי' עשרה נקודות אלא שהג"ר שכל
עשר ועשר נאשרו שלימות ושבעה תחתונות שכל עשר
ועשר נשברו:

אמנם ב' נקודות התחתונות שהם כוללים שבעה תחתונות
דב"ן כנזכר לא יאלו כל אחד בחי' עשר
ספירות כמו השלשה נקודות ראשונות, אמנם הנקודה
הרביעית שהוא ז"א דב"ן נאשרו ג"ר שבו וכן העשרים
שבו בנקודה השלישית דב"ן שהיא בחי' אימא דכללות
דב"ן והיא שורש הבנים, ומנקודה החמישית שהיא נוקבא
דב"ן נאשר כל המעשה אחרונות שהם בה למעלה כדרך
ז"א ולא יאל רק כתר שבה לבדו ובזה שבין איך הם
שבעה והם ב' נקודות לבד, נמצא כי כל נקודות הראשונות
דכללות דב"ן וכן שני נקודות האחרונות בכללות דב"ן
בכולם הינה שכינה שוה שלא נשברו רק השבעה לבד
אמנם י"ם הפרש בשלשה נקודות הראשונות יאלו גם ג"ר
שכל נקודה ונקודה ולא נשברו אך בשני נקודות
התחתונות שהם כללות הו' לא יאלו הג"ר שכל נקודה
מהם כלל ועיקר. ודע כי ע"ד שאמרנו בכללות דב"ן כי
השני נקודות התחתונות שבה שהם כללות הו"מ לא יאלו
הג"ר של הו"מ עלמין דפרטיות ונאשרו צבינה שלהם
שבאותה נקודה עלמה. אל תתמה איך יאלו התחתונות
אחר שבירת העליונות וגם איך כל ג"ר שכל נקודה
של חמש נקודות לא נשברו והשבעה תחתונות שבנקודות
ראשונות נשברו, התשובה לזה דע כי בכל נקודה ונקודה
י"ם מין אור אחד השוה לערך הנקודה ההיא ואז אור
ההוא שלהם הג"ר יכלו לקבלו ושבעה תחתונות שבו לא
יכלו, וכפד"ז כל נקודה ונקודה מהחמשה אירע כך עכ"ל
ז"ל ע"ש:

והנה הלשון הזה הנו"ל כולו ממש בדמותו כללמו
כתוב בספר עץ חיים בשער ט' פרק ו"א
ועל מ"ם בענין ב' נקודות התחתונות שלא יאלו בחי'
י"ם וכו' כתב עליו הרש"ש ז"ל בהנהגתו וז"ל דע כי
מהרה"ו ז"ל חזר בו בספר מבוא שערם בש"ב ח"ג פ"ו
וכתב שם שגם הב' נקודות התחתונות שהם כללות וז"ן
גם הם יאלו הג"ר של כל א' וא' מהם ונתקיימו וכו"ם
של כל א' נשברו, באופן שכל ה' פרטות שוים בזה
וההפך היה בין הו"ן דכל פרטות לג"ר של אותו הפרטות
כי הג"ר דכל פרטות שהם בחי' עתיק וא"א ואו"א יאלו
כל אחד בי"ם אבל הו"ן של אותו פרטות יאלו חסדים
מג"ר ודו"ק כי זה אמתות הענין עכ"ל הרש"ש ז"ל:
ובענין

ואם המלכים אשר מלכו בארץ ארום וכן בדרוש המדבר
קודם שנתקן ז"א וגם בדרוש המדבר קודם שנתקנה
נוקבא דז"א נאמר שם באדרא ואלה המלכים. והענין הוא
כי הדינין התקיפין יאלו חקף אחר חכמה וצינה, בין אחר
חז"ב שבא"א בין אחר חז"ב שבז"א בין אחר חז"ב
שבנוקבא של ז"א. ולפיכך לא נזכר באדרא ואלה המלכים
בנוקבא דז"א רק אחר חכמה וצינה שבה וממנה תקיש
לשאר. כי אע"פ שזכרו מלכים אלו בתחילה היינו לומר
וכו', והנה בפרטות המלכים שבא"א איך נחבטלו ומחו
זה עמוק עמוק מי ימאלנו ונעלם מאד ולא נזכר בתורה
כלל אלא שמהתחתונים נשיג לעליונים, אמנם פרטות
המלכים שטלבו בז"א ופרטות המלכים שטלבו בנוקבא
שנים אלו נזכרו בתורה ובדברי הימים וכו' וכו'. וראיה
לדברינו שפרטות המלכים שבא"א לא נזכרו בתורה, שלא
תמצא באדרא שפירשו שום מלך מהם כשהזכירו בא"א,
אלא כשהזכירו בז"א ונוקבא לבד, והיינו מפני שבא"א
נעלמו ממנו וכו' עכ"ל ע"ש:

הרי לך תפודש יולא גם כאן שהוא מחיבת ידי
רבינו האר"י ז"ל בעלמו כפי מ"ם רבינו מהרה"ו
ז"ל בה' מבוא שערם, ומכאן אתה למד שפרטות המלכים
אלו שבא"א איך נחבטלו זה נעלם מאתנו ואין אנו
יכולים לידע ולהשיג הדבר הזה עמוק עמוק הוא מאתנו
אלא שמהתחתונים נשיג לעליונים וכמ"ס רבינו זל"ה
והמשכיל יבין בלבדו ודי לו בזה:

והשתא לריך לבאר לך הענין הזה בהרחבה כפי
מה שעולה ומחבאר מדברי הרב ז"ל
בדוא, והוא כי ידוע הוא מ"ם הרב ז"ל שהשלשה נקודות
הכוללות שהם הא' והב' והג' מן החמשה נקודות הכוללות
דב"ן כל נקודה יאלה שלימה מי"ם, ואלו הי"ם שבה הם
כוללים עתיק וא"א ואו"א וזו"ן, אלא שעתה עדיין לא
היו בחי' פרטות ממש בסוד התיקון, ורק כל בחי'
פרטות מהם הוא שלם בי"ם, דהיינו נקודה הא' הכללית
דב"ן שהיא ספירת הכתר י"ם בה י"ם של בחי' עתיק
וי"ם של בחי' אריך, וכן נקודה הב' הכללית דב"ן י"ם
בה י"ם של בחי' פרטות אבא, וכן נקודה הג' הכללית
דב"ן י"ם בה י"ם של בחי' פרטות דאימא. וכן הענין
בשני נקודות התחתונות דב"ן הנו':

וא"כ מ"ם הרב ז"ל דג"ר יכלו לסבול האור ונתקיימו
ורק הכלים האמוריים דאו"א שהם חז"ב נפלו
לאצילות ואמוריים דנה' דאו"א שהוא הכתר ג"כ נפלו
לאצילות וכנו' בעין חיים ובספר מבוא שערם [הוא מה
שהתקנו לעיל בספר זה פ"ו] הנה זה מדבר בפרטות
של נקודה הא' והב' והג' הכוללות דב"ן הנו', כי בפרטות
י"ם בכל נקודה מהם י"ם דבחי' עתיק וי"ם דבחי' או"א
וי"ם דבחי' או"א וכן בחי' זו"ן, ועל הי"ם דעתיק
אשר בנקודה הזאת אמרין כי הג"ר שהם כח"ב דעתיק
אשר בנקודה הא' הכוללת הזאת נתקיימו ורק אמוריים
דכלים דשני ספירות חז"ב שהם בחי' או"א דעתיק נפלו
באצילות ואמוריים דנה' דספירת הכתר דעתיק שהוא
בחי' או"א דעתיק נפלו לאצילות וי"ם דעתיק שהם
בחי' זו"ן דעתיק נפלו לבריאה שנשברו. וכן הענין היה
ג"כ בי"ם דאו"א אשר בנקודה הא' הכוללת הזאת עד"ז
ממש וכן הענין היה בי"ם דאבא אשר בנקודה הא'
הזאת וכן הענין בכל י"ם דשאר בחינות אשר בנקודה
הא' הכללית הזאת:

וכן בנקודה הב' הכללית דב"ן שהיא כוד אבא שג"כ
י"ם בה י"ם דבחי' עתיק דאבא וי"ם דבחי' או"א
דאבא וי"ם דבחי' או"א וי"ם דבחי' זו"ן ג"כ היה הענין
כך ע"ד הגזכר בנקודה הא'. וכן הענין היה ג"כ בנקודה
הג' הכוללת שהיא כוד אימא דכללות דב"ן שג"כ היה
(כב)

ובעין

חיים שער י"א פרק ה' במ"ב כתב מהרמ"ו ז"ל וז"ל ז"ע בענין יציאת הנקודות של המלכים שיאל נקודת ז"א בבחי' ששה נקודות לבד והשאר לא יאלו, וכן דנוקבא לא יאלת אלא חלק העשירית לבד כנ"ל כי כן נשארם שחיתתם חס נשאר ששרשם בעולם העקודים במלכות או חס נאמר הניחוס באימא שלהם חס הבנים בין בכללות בין בפרטות כי ממנה יאלו וז"ע עכ"ל ז"ל, וכפז על זה הרש"ש ז"ל בהגהותיו וז"ל או חס נאמר הניחוס באימא שלהם חס הבנים וכו' נ"ב כן כתב לעיל בפרק וז"ל משער שצירה הכלים כי ג"ר דז"א וט' אחרונות דנוקביה נשארן צבינה חס הבנים דכללות, אמנם וז"ן דפרטות דעתיק וא"א וא"ל נשארן צבינה דפרטות שלהם, אבל בספר מבוא שערם כתב שגם וז"ן דכללות יאלו כל אחד כלול מ"ם והג"ר דו"ן שבהם נשארן צבינה דפרטות שלהם עכ"ל הרש"ש ז"ל בהגהותיו:

עוד

כתב מהרמ"ו ז"ל שם וז"ל גם ז"ע בענין הו"א ונוקביה שלא יאלו ג"ר דידה ולא ט"א דידה ח"כ איך אהנו אומרים שהמלכים יאלו מצינה דידה הנקראת אדום וכן מצינה דנוקבא הנקראת ארץ אדום וברי לא היה צדק צינה כמ"ס בקונטרס מורי זל"ה עכ"ל, ובתב על זה הרש"ש ז"ל בהגהותיו וז"ל ע"ן לעיל פ"ו מ"ב משער שצירה הכלים שכתב שיאלו מן הצינה שלהם שנשארה כלולה חוץ אימא דכללות. אמנם על זה זל"ע שהנה כתב הרב לעיל שחיתת המלכים הייתה ג"כ בכל פרטות שהג"ר נתקיימו והו"א שלו מהו כי לכל פרטות היה לו מין אור שזה לערך הפרטות ההוא ואותו האור היה כלול מעשר אורות וכולם ניתנים לכלי הכתר שבו שהוא אריך שבו ואז הוא מזדווג מניה וביה ונותן התשעה אורות לכלי אבא שבו, ואז אבא מזדווג פס אימא שבו ונותן לה השבעה אורות ואימא מוליאה הו"א אורות שהם וז"ן שבו ומתן, והנה כפי זה שהג"ר דז"א וט' דנוקביה נשארן באימא דכללות ומשם יאלו מן הצינה שלהם הכלולה הו"א אימא איך יצדק וזו ב"א וא"א שכל אחד בהיותם נהנים חוץ אימא דכללות, לכן נלע"ד שהאמת הוא כפי מ"ס בספר מבוא שערם שכל הששה פרטות יאלו כל אחד כלול מ"ם וגם וז"ן דכללות ומה שכתב שהג"ר דז"א וט' דנוקביה נשארן חוץ הצינה הוא על וז"ן דפרטות דכל פרטות עכ"ל הרש"ש ז"ל:

ועל

כן הרש"ש ז"ל פסיק ותיב צבדקתמו הנקראה רחובות הנהר וז"ל חמשה נקודות יאלו מעינים דא"ק מבחי' ב"ן וכולם יאלו שלימות כל אחת שלמה בכל חלקי הנקודה היא, באופן שכל אחת ואחת כוללת חמשה פרטות עתיק וא"א וא"ל וז"ן, וסדר שצירה הכלים היה בכל נקודה ונקודה מהם. הג"ר עתיק וא"א וא"ל שבו נתקיימו וז"ם וז"ן שבו נשארן כמבואר כל זה בע"ח שער ט' פ"ו ופ"ו ושער י"ז פ"ג ובכמה מקומות משער הליקוטי' ומשער מאמרי רשב"י ע"ה וכן במבוא שערם ש"ב ח"ג פ"ג יע"ש, ואע"פ שהגית מהרמ"ו ז"ל שאלתו בל"ע הנה ידוע ופשוט וברור בדבר כי זה היה בחמת לימודו עם האר"י זל"ה שערין לא נהיישע הענין בלבו והוא מחמת שהבין שמקרה המלכים ההוא היה בכללות וגם בפרטות ולכן יאלו לו קושיא, אבל האמת הוא כי לא היה בכללות רק בפרטות לבד ואז אין קושיא, וכמו שאח"ך כתב מהרמ"ו זל"ה עלמנו בפשיטות ובאורך וביותר פרטות בשער הקוטי' ובשער מאמרי רשב"י ע"ה ובכמה מקומות כי לא בפרטות ה' נקודות בלבד היה מקרה המלכים אלא היה בכל מין י"ם וי"ם דכל פרטות דפרטות דא"ק וכו"מ דדרוש הדעת וז"ל כל פרטות דא"ק כלולים ממ"ה

וב"ן שהם חו"ג וכל בחי' משחיתם יש בה נרנח"י שכל פרטות, וחמלה יאלו הו"מ והם וז"ן ז' קלות שכל פרטות בבחי' נפש הנקראים ז' מלכות ששבעה הקלות מבחי' ב"ן ונשברו, ואח"ך באו ז' הקלות של מ"ה מבחי' נפש והמשיכו עמהם נפש דב"ן ונתקנו ואח"ך עד"ו ב"א רוח נשמה חיה יחידה דמ"ה והמשיכו את רוח נשמה חיה יחידה דב"ן שלא נאללו עד"ן וב"א כולם כלולים בסוד חוספת בוז"ן שהם ז' קלות שכל כלל וכלל פרט, וכל זה מבין ממלות ירושה המהים בפ' עתה, וכע"ז י"ם דעיגולים הם גבורות ואלו תחלה בבחי' נפש לבד שבהם בסוד נקבה הסובב גבר, ואח"ך יאלו היושר שהוא מסדים בחמשה מיני נפש ורוח שבו ואז נשלמו העיגולים בנרנח"י שבהם עכ"ל: באופן דכל י"ם דכל פרטות דפרטות פרטות אב"ע נכללים בחמשה נקודות וכלל נקודה ונקודה מהם היה מקרה המלכים. באופן שדברי האר"י זל"ה חיים וקיימים כי אע"פ שאלא בדברי מהרמ"ו ז"ל איזו קושיא וז"ע לא מפני כך נדמים דברי רבינו האר"י זל"ה, כי זה הקושיא היא מחוסר ידיעתו שלא הבננו דבריו, אבל סוף סוף דבריו דברי אלהים חיים אמת עכ"ל הרש"ש ז"ל:

והנה על דברי הרש"ש ז"ל יש הגה"ה ח' כתובה על שם הרב רבי חיים דילה רוזא ז"ל וז"ל הנה כאן חלק מוה"ר ז"ל עם מהרמ"ו ז"ל שהבין שהשצירה הייתה בין בכללות בין בפרטות, ואינו כן אלא לא הייתה השצירה כי חס בפרטות, ולא בפרטות החמשה נקודות בלבד היה מקרה המלכים אלא היה בכל מין י"ם וי"ם דכל פרטות דפרטות אב"ע כמ"ס בדרוש הדעת וכו', והנה לכאורה נראה שהביא מוה"ר ז"ל ראיה לסתור דבריו שבו הלשון כתב שהשצירה הייתה בכלל ובפרט, והוא כתב כי לא הייתה כי חס בפרטות לבד אלא כוננו ז"ל עמ"ש במקומות אחרים כי השצירה לא הייתה כי חס בפרטות וגם הייתה בכללות. הא כילד שמ"ש הרב ז"ל שיאלו ג"ר דו"ן ולא נשברו הוא בערך החמשה מהם אבל בערך העליון מהם לא יאלו הג"ר דו"ן שאלו הג"ר דו"ן שיאלו בערכם נקראים ו"ק דו"ן ונקראים בערך העליון שנשברו, נמלא שבערך העליון הייתה שצירה גם בכללותו אבל בערך החמשה מהם לא הייתה השצירה כי חס בפרטות, ואין לך ראיה גדולה מזו שהוא ראיה הפך דבריו הראשונים כמ"ס ובלי ספק שזה ג"כ דעת מהרמ"ו ז"ל אלא שסמכו על המעיין בין מוה"ר ובין מוהרמ"ו ז"ל עכ"ל הגה"ה הנו' הכתובה על שם ר"ח ז"ל, ואמת המעיין בין חב"ן אה אשר לפניך כי אין אי עתה יכול להאריך יותר בזה והפ"ת ברחמי יאיר עיינו באור תורהו אכ"ר ע"כ הגה"ה]:

ואחר שנחבאר בפרקים הקודמים בחלק זה ענין השבעה מלכים איך יאלו ונשברו ומזדו להסקן יתבאר לנו מעתה ענין התיקון הנזכר בזהר במקומות הרבה ובפרט בשני האדרות, ובאומרים שם עד לא חתקן בדבר ונוקבא וכו' וכן אומרו אי רישא דעמא לא חתקן עמא איך יתקנו וכיוצא באלו בפ"ק דספרא דלגיתא סתרא נו סתרא אסתקן ואזדמן צד גלגלתא מליא טלא דבדולהא וכו' הרי מזה הלשון האחרון יתבאר לך ביאור ענין התיקון מה הוא. והוא היות אור הא"ס מחלבם בנו לבושין דיקר דאסתקן ואח"כ, ובכחית גלגלתא ואזדמן ועיינן וכו' כמ"ס בפ"ה:

והנה בש"א ח"ב פ"א התחלנו לדבר בענין ביאור התיקון מה ענינו וביארנו קלהו, והוא כי בהיות העולמות הנאללים והנכבדים רבים האור היורד מלמעלה נחלש ומחמטט ע"י הריחוק מהא"ס יכולים החמטות לקבלו עד כי בהיות האור מהלש ומחלב לבוש ע"ג לבוש

כל זה היעזר בשער וכו' ופ"ש היעזר איך נימסר תיקון גדול והוא כי בראשונה הסיגים והקליפות מעורבים בכלים אשר לסיבה זו היה בהם הפירוד הנו' והולדו למות ולברר הפסולת דומה מיתת האדם אשר מוזר לפרו להתנער מהפסולה שבו, ובזאת חמים המים יקום כספא שלים בלי סיגים כזכר בזוהר מדרש הנעלם בפרשה תולדות והבן היעזר כי כל בחינה שיש באדם בהיותו בחיים ובמיתתו ובחמיו שנית, הכל הוא בענין אלו המלכים ודי בזה למצין מדעו להקיש בכל הפרטים:

גם הועיל התיקון כי לא די בשבעה התחנות שהם שבעה המלכים דו"ן שנחקקו כזכר כי גם השלשה ראשונות עם היות שבהחלה לא פתו להיוחס יטולות לקבל אורם עכ"ל אחר התיקון נמוסף בהם תיקון הפרטות גם הם היות שלא היו לריכים לזה מפאת עלמם רק לסיבת התחנות ולא לסיבת עלמם, וז"ש באדרת נשא דף קל"ה אי רישא דעמא לא אחתקן עמא איך יתקנו, ולמה לא הקשה מניה וביה שאיך רישא דעמא ישאר בלי תיקון, איך הענין יזון כעכר כי אין לורך תיקוןם ללרכס רק ללורך עמא הם התחנות הלריכים בהכרח תיקון ונודע כי רישא דעמא הם שלשה ראשונות: **גם** נמוסף בז"א אחר התיקון כי המוחין והאורות שלהם מקבל אותם עמה מלובשים טוך האחוריים דא"א כנז"ל מ"ב פ"ו ויכולים לקבלו דרך מסך, ועל זה הדרך מוחות א"א מן ח"א, ומוחות הטקבא מן ז"א: **וזכור** ואל תשכח מ"ש בפ"ב כי כל הבירורין אינם באורות רק בכלים שלהם וברפ"ח יטלון שנשארו אחר מיתתם, ובהם הוא התיקון ולא באורות עלמם שנשארו באילנות וע"ש:

ועתה הבן והסתכל איך עולם האלילות לא נסקן בפעם אחת אחרת בכל פעם ופעם נהוסף בו קלת תיקון, כי הרי תחלה לא היה שום בחינה כני ונודע כי עיקר התיקון הוא הכלים והפרטות כנז"ל, ובעקודים נחוסף קלת תיקון להיות בו כלי אחד לבד לכל ה"ם שבהם, ואח"ך צנקודים קודם שנשברו נחוסף היות להם עשרה כלים לכל ה"ם שבהם. ועוד הקון אחד בשלשה ראשונות שילאו קלת מתקנות בדרך קיום כנז"ל בח"א פ"ו. ואחר שנשברו השבעה תחנות הסחילו האורות להחנק ונתמזרו יחד בשלשה אורות כנז"ל בח"ג פ"א, ונכנסו גם הם בבחינת קיום של השלשה ראשונות ואח"ך בעיצור ראשון דו"א עלו הכלים שם בשלשה ראשונות דרך קיום ואז הסחילו גם להתקן, ואח"ך בהיותם שם בסוד עיצור עלו גם האורות עם הכלים בסוד קיום רק שהיו בבחינת חלם כלילן בתלם, ואח"ך בעת היקפה נהווו בבחי' ו"ק מתפשטים בבחינת קיום, ואח"ך בעיצור ב' של המוחין אז נשלמו כל ה"ם שלו להתקן, וגם ח"א בתחלה נתפשט עד העצור ואח"ך עד הסוף כזכר בש"ב מ"ב פ"ה, ומלבד זה יש פרטים שנחוספו בכל עולם ועולם כמ"ש אחרת המעיין בחיבורו זה:

ואחר שנתבאר בפרק שקדם ענין התיקון איך נסקן עולם האלילות על ידי מיתת אלו המלכים וחזרת חמיתם ותיקונם נשלים לבאר ג"כ ענין עקריות הסיבה מה היה אשר כבר התחלנו ביאורה בהקדמת מבוא שערם, והוא היות טינתו יתברך לברא עוה"ז שיש בו שבר ועושה, וזה אי אפשר אם לא על ידי קוסטיניר היא מזה הרע להפרע מן הרשעים, והנה הרע הזה הוא שרש הסיגים והשמרים של הנבירות והדין כבוד במקום המשפט שמה הרשע והבן זה: **וכדי** שיתגלו הסיגים והקליפות אי אפשר רק על ידי השתלשלות

לבוש ויולא דרך כמה לבושים הוא מתמעט ויש כח בתחנות לקבלו, ועוד היום האור יולא דרך חלונות ומעברים לרים ונקבי הראש והגוף והשערות יולא מתמעט ויכולים לקבלו:

ואמנם עתה נרחיב ביאור בזה זולת בחינות אחרות שנתבאר והם ח' כי קודם זה התיקון של זה המלך הח' שם מ"ה כנז"ל הנה כשילאו עשרה נקודות חש"פ שבדאי לית לך נקודה דלא אחלילת מעשר עכ"ל לא היה ניכר בחינתם. אמנם היה בערבוב כאלו תאמר שהיו מים וחלב ויין ושמן ודבש וכו' הכל מעורבים יחד, אמנם אחר התיקון הוצרכו כל בחי' ובחי' מעשרה הנכללים בכל ספירה ולא בערבוביה:

גם כי קודם התיקון היו ה"ם כל אחד במקומה זו למעלה מזו ואין האחת נכנסה בגבול חברתה שלמטה ממנה אך אחר התיקון נחארכו ונחפשו כולם עד למטה בסוף האלילות כנודע כי פרטות עתיק ואריך ואבא כולם נתפשטו עד סוף האלילות ונתלבשו זה בחוך זה:

ובזה הרויחו כמה דברים אחת כי נחארכו הכלים שלהם והגדילו פ"י התפשטותם למטה ונמלא כי הכלי גדול ויש בו כח לקבל האור ולא ישבר משא"כ בתחלה שהיו כלים קטנים ולא יכלו לקבל האור:

עוד הרויחו ע"ז כי האורות באים מכוסים בכמה כיסויים זה בחוך זה עתיק ועליו אריך ועליו אבא וכו' ואז התחנות והחינוכים יכולים לקבל האור שצובר דרך כמה מסכים וכיסויים:

עוד הרויחו בזה כי בהיותם כולם זה בחוך זה נעשים נשמה זה לזה ונחקרבו כולם יחד זה בחוך זה וא"ש את רעבו יעזורו בהתחברותם וכל אחד נעשה נשמה להאיר אל החיזון מחנו משא"כ כל אחת נפרדות מתחברת ואין נכנסת בגבול חברתה:

עוד הרויחו בזה כי מה שהיה בתחלה בחינת שלשה ראשונות וכל אחד כלולה מעשרה, אמנם אין לה היכר ספירה אחת אך עתה אחר התיקון כל ספירה וספירה מהשלשה ראשונות נתפשטה ונעשים מ"ם גמורות בפרטות אחד, ועי"כ נתארח המקום אורך ארבע ספירות מה שלא היה בתחלה רק ג' ועי"כ יש יכולת בתחנות לקבל האור מרחוק:

ועוד ריחו אחר בשבעה התחנות כי תחלה היו דבוקים עם השלשה ראשונות ועכשיו שמתו וירדו בביראה ואז ילא המלך הח' הדר כלול זכר ונקבה ג"כ ולקח מקומם ונמלאו הם רחוקים מן הבניה שבעה ספירות אחרות ויכלו לקבל האור ואז נבררו ונתקנו ועלו קלמם ממה שהוברר למעלה והשאר עומדים למטה ויכולים לקבל האור בהיותם רחוקים והם מתבררים מעט מעט חלק האלילות עולה באלילות וחלק הביראה עולה בביראה וכו' כמ"ש בפ"ח:

גם עתה על ידי הפרטות שיש בהם נקבים נקבי האון והעיין והחוטם והפה וכיוצא וכן דרך השערות יולאים האורות להאיר בתחנות והאור יולא במדה ובמשקל ויכולים לקבל משא"כ קודם היות בחינת הפרטות:

גם קודם התיקון היה ו"ק דו"א שהם בחינת שבעת המלכים נפרדים זה מזה נכוד רשות הרבים כנז"ל בפרקים שקדמו, ואחר התיקון נתמזרו ונעשו אחד פרטות קשור זה בזה שהוא פרטות ז"א, ולא די זה אלא גם נתוספו השלשה ראשונות החסרים בו קודם התיקון וכל זה בבחינת האורות ג"כ כי בתחלה היו בסיד כללות ולא היו נכדים בו פרטות ה"ם ועתה ניכרו כנז"ל והיו עין רואה ואון שומע וכו"ל, וכמ"ש

דעת

פרק ח'

ותבונה

השתלשלות עולמות ובהכליתם יתבררו הסיגים ויאלו בפועל, אשר כל זה היה על ידי מיתת אלו המלכים אשר כולם הם דינין תקיפין הנקראים שם ב"ן שהם הגבורות כנו"ל ש"ב ח"א פ"ב, כי כל אלו הם בחי' נקודות שהם נקבות ובחי' אור חוזר מיין נוקבין, ולורת הנקודות הם גילולות והם בגילולין תקיפין הנזכרים בפרשת פקודי דף רנ"ד ת"ח רישא שירותא דמדינתא גו מחשבה בטע בזינא דקרדינא וכו' וסליק גילולין, והענין כי אלו הו"מ הם בחי' הגבורות שילאו בעולם מחלה וכמ"ש בראשית ברא אלהים ואח"ך שיחק עמו מדם הרחמים ביום עשות ה' אלהים כדי שיוכל העולם להתקיים ולא יחזור לפסו ובהו כמ"ש והארץ הייתה הו ובהו אחרי אומרו בראשית ברא אלהים שהם השבעה מלכים וכנגדם שבעה תיבות בפסוק בראשית, ושם הו"ה הם החסדים והוא המלך הח' הדר שהוא חסד עלאה הנו' באדרת והוא שם מ"ה כמודע כי שם מ"ה בחסדים ושם ב"ן בגבורות, והנה המלכים ההם כולם הם דינין קשין הקיפין אשר מסיגים שלהם יאלו הקליפות וזה על ידי מיתתן ונפילתן בסוד עפר הארץ העליונה, העפר אשר יהיה בקרקע המשכן עולם הבדיאה, ושם נחברו דוגמת האדם בקבר כנו"ל כי הבדיאה תחת המשכן היא מלכות דאילנות ותמן אזוריקו הנהו גילולין תקיפין כמ"ש בפ' פקודי זריק לש"ך עיבר וזכיר פסולת מגו מחשבה וכו' והרי כי זריקת אלו בגילולין למטה בבדיאה הוא לבד הפסולת והקליפות שהיו כבד במחשבה עליונה, ועתה יאלו לפועל, וכמו שהגילולין דאכתא אומנא דפרזלא דענין לאלתר כן אלו הגילולות נדעכו ומהו ושבו אל העפר ואז נחברו, וכמ"ש ביע"ה וכמ"ש באדרת נשא דף קל"א דמנהון אהבסמו ומנהון לא אהבסמו ואין הפירוש שיש מהם קלח מלכים שנהבסמו וקלחם שלא נהבסמו, אמנם הכונה דמנהון ממש מחלק המלכים עלמם מכל חלק וחלק של כל אחד מהם נחבר קלחו ונחבסם, וחלק מהם מכל אחד ואחד שבהם לא נחבסם ונשאר למטה כמ"ש ביע"ה ועיין ש"ג ח"ב פ"ד ובח"ב ספ"ו התחלנו לבאר קלחו, והענין כי מאלו הרפ"ח גילולין של המלכות דמחו וירדו בעולם הבדיאה, הנה בבא התיקון של המלך הח' הדר התחיל לבד מהם הגילולות והכלים ג"כ וכל מה שזכיר מהם לא היה ממנו רק חלקי הנוקבא שכלל הפרזים, ובתחלה נבדד המבורר והנבחר והמשובח שכולם ועלה באילנות :

וגם באילנות עלמו יש מדרגות כי בתחלה על ידי עיבור העליון הנזכר בפ"ב התחילו לבדד היותם משוכח שכולם וממנו נעשית נוקבא דעתיק אחר שנתפרצו הגילולות דרפ"ח גילולות עם האור של נקודה הכתר שנשאיר באילנות, וגם הכלים של המלכים נהעברו עם הכלים החדשים דמ"ה החדש ומהכל נעשה נוקבא דעתיק ועתיק, ועד"ו כולם וכמ"ל פ"ב ע"ש היטב ואח"ך על ידי זוג דדכורא דעתיק עם נוקבא העלו וברו גילולות שהיו למטה החלק הראוי אל נוקבא דאריך ונכנסו במקום העיבור בסוד מיין נוקבין ושם מתמקקים ומתקנים על ידי שהייתם שם זמן העיבור ונעשים בחי' פרטוף וכעד"ו אריך בירר לנוקבא דא"ל. ואז"ל לזרך זין כל בחי' המלכות אשר בהם כי לכך נקראים אלו מלכים יען מהם נעשו כל המלכיות כגודע :

וכן עד"ו בכל י"ם עלמם שכל פרטוף ופרטוף היה בירורם על הסדר הנזכר ומה שלא יכול להתברר ולהעלות בעולם האילנות אף לנוקבא דז"א התחננה, נשאיר בבדיאה ונעשה מהם אח"ך כל חלקי הבדיאה על סדר מדרגותיה, וגילולות בבדיאה אי אפשר להתברר ע"י אורא דאילנות כי אינם יכולים לעלות למעלה

מזין אמנם הם מהבררין בבטן הנוקבא דז"א על ידי זוג הו"א עמה וגם שם אינו מחבר רק בחי' עתיק בבדיאה ושם בעתיק מהברר אריך בבדיאה. ובאריך מחברר אורא בבדיאה וכן עד"ו תמיד כי אי אפשר לשום חלק להתברר למעלה ממקום מדרגתו לא במקום ולא בזמן רק כולם זה אחר זה הן בסדר המדרגות הן בסדר זמן תיקונם וזה מבורר ודי, ועיין בש"ה ח"ב פ"א בענין עיבור ז"א אריך בעת לידתו אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם הם החלקים הנקראים סיגים בערך האילנות, ואלו הסיגים והדם חוזר להתברר בבדיאה ומה שהוא סיגים בערך הבדיאה חוזר להתברר ביע"ה, וכן עד"ו בכל מדרגה ומדרגה. ואח"ך עד"ו מהיותר גרוע ביע"ה. ואח"ך מהיותר גרוע כולם בעשיה על סדר מדרגותיה ג"כ כי כל חלק שלשה עולמות אלו ביע"ה כולם בחינת הנוקבא ואין בהם דכורא כלל, ואף הדכורין שבהם אינן אלא רוחות הנוקבא כמודע כי כולם חילול המלכות ולבדיה הם וכולם נעשו מאלו הבירורין של השבעה מלכים ע"ד הנו', גם כל הנבדלים והנשמות של הדיקים כולם הם מזכיר אלו המלכים וכל יום יום הם מתבררין על ידי תפלותיו ועליון למעלה בסוד מיין נוקבין ומתמקקים ואז באים לעולם. וז"ל כל ישראל בני מלכים הם, וז"ל אין צ"ד בא עד שיכלו נשמות שנגוף שהוא גוף זה המעורב טוב ורע. גם המלאכים כולם וכל הנבדלים כולם שנשמים ובאריך כולם מכת זה הבירור היו :

ואחר שנתבררו כל מה שהיה לריך להעשות מהם כל חלקי הארבע עולמות אבי"ע, אח"ך נבדד אדח"ר להשלים ולבדד על ידי מעשיו ומלותיו אשר בכה סגולת המלות והתפלות מברר הבירורים. ואדרבא נחברר בעץ הדעת טוב ורע הם המלכים הנו' בסיגים שבהם ואז מה גם הוא וכל סולדותיו אחריו להתברר גם הוא חלקיו אשר נהעברו טוב ברע דוגמת המלכים וז"ל הגלגול כמבואר במקומו. וגם לטעם זה יש מלאכים המתים בכל יום ומתחדשים וכמ"ש יולר משרתיו ואשר משרתיו וכו' וז"ל כי בשל כח הקלמס לפרט הכל :

ואחר כל אלו הבירורין שנתבררו בעת בדיאת עולמות אבי"ע אז מה שלא נחברר הוא מסיבת רוב הסיגים אשר בהם עדין יען כי הטוב מסתלק ונשאיר מיעוט הטוב עם הרע כולו, ובכל יום מסתלק ומחברר הטוב ונשאיר הרע, ולכן אותם החלקים שלא הובררו קודם מולדת אדח"ר יהיו לריבין להתברר על ידי מיין נוקבין שיעלה ארס על ידי מעשיו, הנה הם היו בחינת הסיגים והקליפות, וגם הם היו ע"ד הנו' באבי"ע כי החלק המעולה שבהם מהם נהוו הסיגים שבאילנות של הקליפות, וגם זה כפי מדרגותיהם עתיק ואריך וכו' והיות גרוע בבדיאה של הסיגים, וגם זה על ידי מדרגותיה ועד"ו היות גרוע ביע"ה של הסיגים, ואח"ך הגרוע שבהם עד המדרגות התחתונות שבהם הם השידים והמזיקים הנמלאים בבחי' כסאות ובצורות וכיוצא בזה :

האמנם לריך שחדע כי בהחבר אלו הסיגים ונעשו בהם בחי' ד' עולמות אבי"ע שלהם והם סיגים וקליפות גמורות. הנה בתוכם היו נמוגים כל בחי' המלכים שלא יכלו להתברר והיו שם בבחי' נשמה וחיות שבהם המחיה אותם כנוצר בפרשת יהו דף ס"ט דלית סטרא אחרא דליה בה נהירו דקיק וכו' וז"ל רדיפה הנה"ר וסג"ל להחטיא את הדיקים ולהדבק בקדושה יען אין להם חיות זולתו ובהחברות הטובה והקדושה יתרבו חייהם, ואל תחמה מעשה למה הנה"ר רודף להחטיא את האדם והבן :

והנה

עכ"ל ע"ש. והנה זה הוא הביאור שכתב הרב ז"ל פה ושם מבואר יוסר, והנה בזה יובן רמז הכתוב מי יחן טבור מטמא לא אחד כי בקדושה הוא עשר, ובסמ"א הוא עשתי עשר, ובה יובן הרבית הגוי לא גדלת השמחה, כפיכ לא באלף וקרינו לו בואו ודרשין לסדרויהו, וזהו הרבית הגוי דבסמ"א כתיב עשתי עשר לא לו גדלת השמחה אלא לנו, כי מזה אנו יודעין הגרשן שלהם שאין כח מלערך עמם, משא"כ מקום שרשנו שהוא י"ם דקדושה הנה הם עשר, זה יורה על עילוי ושבת מקום שרשנו שהקודש המהיה אלה י"ם דקדושה היא נכללת ודבוקה בהם ע"כ הגה"ה]:

ואחר שביארנו לעיל כי כל הדיורין הם מן המלכים הנזכרים אשר הם עולין בצחינת מין נוקבין להחבר, נבאר פה מליאות המין נוקבין הנריכים בהבדל אל הווג חמיד זה עניינם, וכבר ביארנו לעיל ח"א פ"ו כי בפעם הראשונה שלו המין נוקבין מאלוהי, והנה י"ם מה שחמיד הזכירו בוואר לשון זה באומרים כד סליק ברעוהא למברי עלמא, ופירוש הפעין כי הלא כל ווג לריך שבתמלה חתפורר הנקבה פ"י קשוייה הם המין נוקבין אשר זה וואו הזר מתאווה לה להיוספה מקושטת בקשוייה נאים ומזדווג עמה ואע"ל זה מין דמורין, כי הדבורה כל תאוה להדבק בזה שלמעלה ממנו לקבל משם שפע, ואינו מחפורר זולתי ברואה מקבא מקושטת במין נוקבין כנ"ל ואז מתרלה להם לזולתו, ואין המין נוקבין עולין זולתי על ידי נשמות הדיוקים המעלים אותם על ידי מעשיהם הטובים כמ"ש בפ"ה:

ואמנם בפעם הראשונה של כל ווג וווג מכל צחינת הווגים שיש בכל האלילות מן העתיק ועד אור"א עדיין לא היה מסורר להעלות מין נוקבין הם הדיורין של המלכים לתקנם ואמנם הזכר לבדו היה מחפורר מאליו אל הווג גם שלא היה מי שיעלה מין נוקבין, וז"ש כד סליק ברעוהא וכו' כי לא י"ם עדיין היכר נוקבא בפרעות זולתי מן אימא ולהלאה כמ"ס בשערים הבאים בע"ה, וא"כ אינו ווג גמור של זכר ונקבה יסוד ביסוד רק רעוהא בסוד מוחין במקום שאין נוקבא מליה בפרעות. גם כיון אל הנזכר כי מאליו סליק המין נוקבין להסתקן בלי שום מעלה אותם וז"ש כד סליק ברעוהא ולא על ידי החתומים:

אך הפעם הב' שכל פרטוף ופרטוף כבר היה מי שיעלה מ"ן, כי א"א אחרי שנתקן על ידי מה שביד עתיק לתקן את ח"א בפעם הא' מאליו, הנה כשחזר שנית עתיק בצחינת ווג עם נוקבא הרי נמצא ח"א מחוקק והוא מעלה המ"ן בעתיק, וכן על זה הסדר בשאר המדרגות כי לעולם אין מי שיעלה מ"ן אחר הפעם הראשונה זולתי הצנים שכבר ילאו לעולם ונתקנו כנ"ל ח"ב פ"ו וכל התחתון מחזירו נקרא בן אליו והוא המעלה אליו המ"ן והבן זה היטב:

נמצא כי ז"ן בנים אל אור"א ובפעם הראשונה נזדווגו אור"א מאלוהי וכמ"ש וארס אין לעבוד את האדמה, ובפעם הב' שכבר נתקן ז"ן הם המעלים מ"ן אל אור"א לעולם ואי אפשר לשום ווג בלעדס שיעלו מ"ן. ונשמות הדיוקים הנמשכות מאלילות הם הם בני ז"ן המעלים להם מ"ן, וכן ער"א נשמות הדיוקים הנמשכות מהבריאה הם המעלים מ"ן בבריאה ורוחין של הדיוקים ביצירה ונפשות בעשיה, סוף דבר שאין ווג בעולם זולתי על ידי העלאת מ"ן על ידי בניהם אחר שהם מחוקקים פעם ראשונה בבריאת העולם וכל אחד ואחד במדרגתו כנ"ל:

ובבר תפלות החתומים מעלים מ"ן וכפי כוונת ומעשיהם

והנה כל מה שאנחנו מצדיקין תמיד בתפלותינו מיום שברא האדם עד ימות המשיח הכל מאלו בנתי' של המלכים החתומים תוך הקליפות ויש צחינת המתבררים בכל יום אף גם עמה הטובים אל האלילות, ויש לכל עולם חז"ט. ויש לנשמות וכן כיוצא בכל הפרטים, וצ"ח שחלם כל החיות והעופות והקדושה לאלה מושבם וישארו סיגים גמורים ואז כתיב בלע המות לגוף הם סג"א נקרא מוס על שם היוחס פני המלכים המעלים, ושומר זה וכמ"ש לעיל על מאמר אין צ"ד בא עד שכלו כל הנשמות שצדק:

ואמנם לריך שדע כי כמו שבקדושה הם ד' עולמות אבי"ע ושרשם הם י"ם בלבד המתפשטים בהם צירור אחר צירור ומדרגה אחר מדרגה כמ"ל, כן הוא באבי"ע של הקליפות כולם שרשם הם מצירורי המלכים שלא יכלו להחבר והם י"א ספירות, וז"ש באור בפ' תרומה דף קס"ד לספרא אחרא יבין חושבנא יתיר ואיני במניינא בגריעו כגון עשתי עשר, ובכונה כי עם דיהבין ליה חושבנא יתיר כי בקדושה הם עשר ספירות ובקליפות הם י"א, אדרבה הוא לגריעו וזה כי הרי עם שהם י"א צחינות אינם רק תשעה, כי הרי אלו הי"א הם שבעה בחי' של שבעה מלכים ושנים אחרים דאור"א שהם בין הכל תשעה, אמנם בהתמלקות אור"א לשה צחינות יהיו להם ד' אחוריים יהיו כולם י"א צחינות:

ונמצא כי המלכים הנשארים מלהחבר הם הם חיות הקליפות ולהיותם שם נקראים רשות הדבים יען הם נפרדות ואינם מחוברות כי עדין לא מחקנו והם הם י"א יום מחורב דרך הר שער שהם המלכים שמלכו בהר שער הוא אדום, והם הם שאמר לי אלשימו זר חסיו בו כמין י"א, והם הם י"א סימני הקטורת אשר בהקשרים אותם עולים למעלה ומסתלקים מתוך הסיגים הנקראים מות ואז מתבטלים הסיגים ומתבטל המות והמגפה נעננה והבן זה:

ואמנם שרשם אינם רק תשעה לבד כנזכר ולכן נרמזו בשם ב"ן שהוא מקורם אשר הוא ביטי אל המלכות ולכן נקראו גם הם מלכים כמ"ל, והנה מלינו בשם ב"ן במלי תשעה אותיות ומשם נרמזים ונחזים:

ודע כי כל תשעה מלכים שהם י"א בחי' כנ"ל כולם נקראים צחינת אחת, והוא בתוך עשרה קליפים בסוד ומלכותו בכל משלה, והוא סוד ונה לו סביב, והוא קליפת מה הנזכר בכל מקום שהוא סוד, ולכן נקראו הקליפות י"א יריעות כי העשרה הם קליפים והחיות המהים אותם נקרא בכל צחינה אחת ואינה צחוכם רק בסוד מקף וחוסף עליהם, ולכן איני בגריעו כנ"ל בפ' תרומה, ובח"א ז' היא בעשיה ושם מעוררים יחד טוב ורע, ואלו הם י"א סימני הקטורת אשר כל הי"א אינם רק בחי' אחת כנזכר שהוא הטובה לו סביב, וכנגדה ג"ד ביצירה וכן בבריאה וכן באלילות ויש חלוק ביניהם בערין העירוב אין מתערבין יחד מו"ר כמ"ס וכו':

והנה הנה הרב ז"ל בשער מאמרי רש"י פירש ביאור זה במאמר הזהר הנו' בענין הגריעו

חוסר י"א הנו', והוא כי בקליפה י"ם ובחוכן י"ם כח אחד של קדושה המהיה אחת אמנם איננה מתפרפת עשתי ולכן נקראים עשתי עשר כי איננה מחוברת בהם, ונמצא שהיהם נגנים בחשבון יתר אדרבה גרעון הוא להם, אבל בקדושה אינו כך כי הנקודה אשר מחיה אותם בין בעשר ספירות דעשיה ובין ב"ם דבריאה הנה הוא נכללת ודבוקה עמהם ולכן היא והם נכנסים במין עשרה בלבד, ונמצא כי גריעות מספרם הוא עילוי ושבת להם (בג)

שנמלא כי קודם שיבא משיח יכלו ויוגמרו כל הרפ"ח
 יטולין להתקן. ודע כי זולת מה שאנחנו אומרים שהמ"ן
 אשר בשבעה מלכים הם בחי' הנשמות הנב גס העולמות
 העליונים הובררו משם כנ"ל בפ"ה בדרוש ג' וכמ"ס
 בדרוש א'. אמנם אחר שנגמר להתבדר מחלק ז"ן
 עלמן אז מה שנשאר להתבדר הם בחי' של הנשמות
 היוצאים מעולם אצילות כנודע והבן זה עתה :

והנה הוזהר הראשון שהיה בעת בריאת העולם היה
 ע"י נם שבחירתו יתבדר וברצונו הפשוט כמ"ס
 בזהר פעמים רבות עד סליק ברעוהיה למצרי עלמא
 וכו' ולדין להבין על מה בכל פעם שמדבר בבחי'אם
 העולם או בחמלת אצילות מדבר בשון זה עד סליק
 ברעוהיה, אך הבנין הוא בלחך משני פנים והם ענין
 אחד. והוא כי אי אפשר לאו"א שידווגו אם לא על ידי
 מ"ן שהם הזו"ן שהם הבנים ראשונים שלהם, כי זהו
 ענין ואדם אין לפיכך את האדמה, כי אין עבודה וריעפ
 האדמה שהיא נקבה העליונה נעשים אלא ע"י האדם
 המעלה מ"ן וא"כ בפעם ראשונה שנברא העולם לא
 היה אפשר להבראות כי הרי עדיין לא היו ז"ן נבראין
 שכולין בבחי' מ"ן, וא"כ גם הוזהר עליון לברא את העולם
 לא היה יכול להדווגו לכן עלה ברצונו הפשוט ובבחירתו
 סבך שאפילו בלתי העלאת מ"ן נדווגו והאיל את
 עולמו, אמנם אחר שכבר נולדו ז"ן אז משם ואילך אין
 עוד שום זוג למעלה רק על ידי העלאת מ"ן :

גם פירוש עד סליק ברעוהיה וכו' הוא יותר נעלם
 והוא כי הנה אין הכרח העליון נחשור לזוג רק
 עד אחר שהנוקבה עליונה מתקשט ותכין עצמה לזוג
 ותמלא חן בעיניו ואז הוא מתעורר להדווג עמה שאם
 לא כן הנה הוא עסוק תמיד למעלה לקבל שפע ולניק
 מאמו ואינו רוצה לתת מהשפעתו לזולתו עד אשר הכלה
 העליונה מעדה כליה ותקשט עצמה ואז ידווג עמה
 ומשפיע בה, ונודע כי קשורי כל העליונה הם הנשמות
 הנדיקים העולים בה בבחינת מ"ן והם גורמין לזוג
 עליון. ואמנם בפעם א', ובזוג א' נתעורר בזכר מעצמו
 בלתי ההעוררות הנקבה ועלה בו רעון ותארה להדווג
 אפילו שלא היה עדיין בבחינת מ"ן ועל כן הוזהר זה
 הוא נעלם מאד, ולא היה בבחינת זוג יסוד דיליה
 ביסוד דילה כי לא היה עדיין אז נקבה נבראת בעולם
 וא"כ עם מי יהיה הזוג בעת שנברא העולם, לכן
 הוזהר ראשון הכוא היה ברעון העליון מתעבה מוחא
 עלאה בסוד הרעון העליון שכולא דבורא ואין שם
 כיכר נקבה והבן זה, ואח"כ מאז ואילך תמיד היה הזוג
 על ידי ז"ן :

ונחזור לבאר עתה הקדמה ראשונה שכל מ"ן לריכין
 להתקן ב"פ, והענין כי הנה גם ז"ן נחברו
 מבחי' רפ"ח יטולין כמ"ל וקודם שהובררו ז"ן אז היה
 הזוג עליון שלא על ידי מ"ן, ואח"כ בפעם ב' היו
 ז"ן בבחינת מ"ן לאו"א ואז התחילו קצת יטולין של
 נשמות לעלות בבחי' מ"ן לאו"א ונתחברו עם ז"ן אשר
 שם בבחי' מ"ן כנ"ל, כי אחר שהובררו חלקי ז"ן אז
 מה שנשאר באותן רפ"ח יטולין הם בחי' נשמות כנ"ל
 ולכן כיון שהובררו ז"ן התחילו גם הנשמות להתבדר
 ולעלות ועלו גם המה למעלה עד ז"ן ונתחברו פהם
 לעלות גם הם בבחינת מ"ן, והנה אז בפעם ב' שהיה
 זוג ב' כמ"ל לא נלטייר ממה שנתבדר מן הנשמות
 כמ"ל ולא נעשה מהם זרע ולד כלל כי עדיין אינם
 ראויים להתקן כי באותה שעה עלו מן הקליפות, אבל
 הם עומדין שם עד הוזהר אחר שיהיו אחר הזוג זה
 הנו"א ואז עולין מ"ן אחרים כנודע כי בכל זוג עולין מ"ן
 מרשים, ואז אותן המ"ן ראשונים הם עתה מלטיירין
 ונתקנין

ומעשים בעת ההיא כך גודל תיקונם להעלות יצאות
 רבים דמ"ן אם בכמות אם באיכות, ובכל יום מעלים
 יצאות חדשות מחדש, וזהו גודל מלות הפלות והמלות,
 ואין כל האנשים שוים כי כל אחד מעלה כפי בחינתו
 הראיה אליו, ולכן הכל לריכין זה לזה ולא יוכל אחד
 מישראל לעשות מה שיעשה חבירו והבן זה היטב מאד,
 וכל זה יהיה עד שיבא המשיח בפ"ה כי אז נוקבא דז"א
 תתעורר מעצמה להעלות מ"ן בלי סיוע נשמות הנדיקים
 רק על ידי שמשך לה הארת המושם העליון דא"א
 כמבואר בפ"ג ח"ב פ"ח ע"ה :

האמנם לדין שדע כי הנשמות המתבדרין ועולין
 בבחינת מ"ן נוקבין ע"י הבנים המעלים
 כי הם מעמדם לא יוכלו לעלות רק מהפעם שיהיה
 ואילך כנ"ל, ואמנם אותם המ"ן נוקבין אינם נשמים
 אז הקף ובאים לירי תיקון, אמנם בחמלה בפעם
 הראשונה בבחי'אם העולם עלו המ"ן שלא על ידי ז"ן
 באו"א ואז מאותם המ"ן נעשה בחי' ז"ן, ואחר שנתקנו
 ז"ן אז בפעם שניה הם העלו מ"ן אחרים ויטולו
 אחרים עד אימא עלאה, ואז נתחברו יחד אותם ויהיו
 שם בצנן אימא עלאה ולא יכלו להתקן ולהלטייר
 מהם זרע ולד כי אז ילאו מהוך הקליפות, אמנם חזרו
 הם עם ז"ן וכולם ביחד חזרו להעלות שניה מ"ן אחרים,
 ואז כיון שכבר נשחקו שם אותו זמן יכולים להתקן ואז
 מלטיירין ויוצאים מתוקנים, ואותם המ"ן חוזרים ומעלים
 עם חיבור ז"ן מ"ן אחרים ואז מלטייריכם הם וכן
 עד"ז תמיד :

באופן שאין לך שום מ"ן כלל שיתקנו בפעם אחת,
 אמנם בפעם הראשונה עולים בבחינת מ"ן
 ואח"כ בזוג שניהם נתקנים ויוצאים מהם בריות ונשמות
 מתוקנות ומתלבשות בנוף בצוה"ז וזכור כלל זה :

גם יאל לנו כלל אחר כי כל המ"ן נוקבין אינם מועילים
 ומתעבדים שם רק ב' פעמים הא' פעם ראשונה
 שעלו והב' פעם שניה שנלטיירו. אך אח"כ יוצאים משם,
 אמנם המ"ן שלהם הראשונים שהיו בעולם כל אחד
 ואחד במקומו בסוד בנים בכורות כמו המשל ז"ן אל
 או"א שהם המ"ן בירורים שלהם אינם חסרים לעולם
 משם ואי אפשר לשום מ"ן להעלות משם ואילך עד
 השלום בירור כל הרפ"ח כולו של המלכים עד ימות
 המשיח וזלתי על ידם ולכן הוא מוכרח להיות בכל זוג
 מ"ן חדשים כי כשעולים חקף מתקנים בפעם שניה
 כנ"ל ואז עולות אחרות להתקן גם הם, ועד"ז עד
 שיושלמו כל המלכים ואז יבא המשיח בפ"ה עכ"ל זלתי :

והנה לך לשון רבינו זלתי בפ"ה ח"ה שער מ"ל פ"ב
 בענין המ"ן נוקבין הנו"א והוא כמ"ס כאן עכ"ז
 טוב להסתקן פה ח"ל בתחלה אודיעך דרך קיצור כי
 כל בחי' מ"ן שנבררו מן השבעה מלכים ועולין עד
 הנוקבא עליונה אינם ראויים להלטייר לעשות מהם
 בחי' ולד עד פעם ב', וביאור הענין הוא כך כי הנה
 נחבאר אללנו כי מ"ן דאו"א הם ז"ן שהם הבנים
 הראשונים שלהם, גם נבאר אללנו כי כל תפלותינו
 וכוונותינו הם לברר ולהעלות היטולין של שבעה המלכים
 שמשו שם רפ"ח יטולין, ועל ידי הפלותינו אנחנו מפלין
 היטולין האלו עד יסוד נוקבא דז"א בבחינת מ"ן ונתחלקים
 ונתקנים שם כי יורדים מ"ד במקום שהוא שעלו מ"ן
 ומשי בחינות אלו נעשה זרע הולך, גם נבאר בדרוש
 א' כי אין בו יכולת לברר כל הרפ"ח יטולין בפעם
 אחת, כי אם היה כן כבר בא המשיח והיה מתקנים
 בלע המות לנח כנ"ל, אמנם בכל תפלה ותפלה כפי
 כונת האומרה כפי זכות הזמן אשר אז נאמרה התפלה
 היתה כך מתבדרין שיעור קטוב בדרפ"ח יטולין עד

בלתי תיקון ואמרנו כי כונת המאזל העליון היתה לברא צבוא' מליאות הקליפות החזקות שהם לריכות צבוא' לשלם פרענותן של רשעים העוברים על דבריו יתברך, ואולי כן לא היה שבר ועושה צבוא' כלל, ולכן ילאו הי"ם הנז' בראשונה בלי תיקון ועי"כ מהו הכלים ההם, ואחר מיתתם ילאו ונבראו הקליפות מהאומה והמגינים שבהם, ואחרי שילאו והובררו מהם הקליפות אז כל בחינת הקדושה והטהרה שהיתה בכלים ההם נתעלית למעלה וחזרה להתקן על ידי התיקון וגשורה נקיה מן הסגים הנז' :

והנה ענין התיקון היה באופן זה כי מן הנקודות הא' שהיתה נקראת קודם התיקון בשם ספירת הבהר, הנה עתה נתחלקה לשלשה חלקים והם ענין ג' רישין הנז' בריש אדרת האזינו אשר הם בחי' עתיק יומין רישא עלאה, ובחי' א"א תרין רישין תחתין בסוד כתר וחסמה כמבואר אללית, ואז נחלכשו זה בתוך זה עתיק בתוך א"א, ואח"ך מן הנקודות הב' והג' שהיו נקראים חו"ב נעשו עתה ב' פרופים א"א המלבישים ע"ג חג"ת דא"א, ואח"ך משש הנקודות הנקראים חג"ת נעשו עתה פרטוף אחד הנקרא פרטוף דז"א, ומנקודה העשירית הנקראת מלכות נעשה עתה פרטוף אחד הנקרא נוקבא דז"א ושני פרופים אלו שהם חו"ן מלבישים ע"ג נה"י דא"א :

ואמנם היות ענין זה נקרא בחי' תיקון הוא לסבה זו, כי כאשר נתעלו ב' הנקודות הב' והג' הנקראים חו"ב עלו למעלה והלבישו לחג"ת דא"א כנודע, ופל ידי אותו הכסוי והעלכשה שהלבישו נעשה להם בחי' כלים בפרטוף שלם מלבד בחי' כלים שלהם, והמלכים שלהם הראשונים שמחו וירדו למטה אשר נתעלו עתה כל נילוטות הקדושה שבהם ואז חו"ב שהם ב' נקודות הנז' נעשו שני פרופים שלמים הנקראים א"א, גם ששה נקודות הסתומות שהם מחסר עד יסוד העלמות שלהם שהוא האור שבתוכם נשאר ערומים מבלי לבוש, כי הכלים שלהם המלכים שלהם מחו, וכדי להלבישם הולך שאלו הששה נקודות בבחי' עלמות ואורות יסוד הם מלבישים ומכסים אל נה"י דא"א, ונתעלו נה"י ההם בחג"ת שלהם בתוכם כמבואר בדדושים הקודמים, ואז ששה נקודות ההם היו שם בסוד עיבור בסוד תלת כלילין בתלת כנודע ועי"כ נעשו כלים בבחי' פרטוף שלם אל האור והעלמות שלהם, ואז גם כל נילוטות הקדושה שהיו באותם המלכים והכלים הראשונים שלהם שמחו עתה נתעלו למעלה ונתחברו שם יחד, ומכל זה נעשה בחי' פרטוף אחד שלם הנקרא ז"א וכעז"ז היה הענין בנקודה העשירית שנעשה אליה פרטוף אחד שלם הנקרא נוקבא דז"א :

ונמצא כי כל מליאות אלו העיבורים הנזכרים אללית כולם היו לצורך התיקון שהוא היות בהם פרטוף שלם, כי בהיותם בתחלה בסוד נקודה לבד נתקלקלו משא"כ בבחי' האורות והעלמות שבתוכם כי לא נתקלקלו כלל ח"ו, ולכן לא נחתש בהם דבר ע"י העיבור, אמנם מה שנחתש בהם היה כי בתחלה היו נכללים בנקודה אחת ולא היו יכולים להראות פעולתם ולהזיח כחם למסרון תקוני הכלים. ואח"ך ע"י העיבור אשר כל הכלים נתקנו ונעשו פרטוף שלם אז הולאו כוחם והראו פעולתם לחוץ, כי נתחלק אור הנקודה ההיא לעשרה חלקים והראו כח הראיה בעינים והשמימה באזנים וכיוצא בזה :

ועתה נחזור לבאר יותר ענין הקלקול והתיקון של הכלים. ובתחלה נליש שאלה אחת להבין הענין הנז' והוא כי מאחר שכל העשרה נקודות הנז' של קודם חזרו

ונתקנין כי כבר נשתהו תוך הנוקבא אותו הזמן וכבר נתקנו והמין חדשים משתנין שם בלתי לזר עד שיבא זוג אחר ואז אלו שנשתהו נלטיירו לגמרי והמין חדשים מתעכבין שם עד זוג אחר, וכעז"ז נמשך מזריאת עולם עד ימות המשיח. כלל העולה שאין שום בחי' מ"ן שאין עולה פעם אחת בבחי' מ"ן, ואח"ך בזוג ב' שלאחריו הם נחקקים ומלטיירין ונעשו נשמה מתוקנת ואז יורדת ומתלבשת בגוף צבוא' עכ"ל זלה"ה :

ובעין חיים שער כ"ו פרק ב' כתב רבינו זלה"ה וז"ל דע כי כל בחינת הכלים והאורות הם מבחינת אוחס המלכים, ויש מהם בחי' שלא נבררו ובכל יום ויום מזריאת עולם עד ביאת משיחנו מתבררים מהם בירורים רבים וכשיוגמרו להחברר אז יבא משיח, ח"ם שארז"ל עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, וזה הגוף הוא עץ הדעת עו"ר דקליפת נגה ששם נתערבו כולם עו"ר בין חלק אבי"ע, בין חלק המלאכים הנבראים בכל יום בסוד יולר משרתים ואשר משרתיו, בין נשמת בני אדם, בין שאר בריות לומה ודומם בהמות וחיות וכו' והבין זה מאד מאד וחדע הנהגת עולם בכל יום וכל זה ע"י תפלות שבכל יום ויום :

ודע כי כאשר נברר איזה בירור מעץ הדעת אי אפשר להפשות בבחי' נפש פנימי גמור אם לא שבתא תחלה ג"פ בסוד ללם הפנימי והמקיף הנקרא חשמ"ל, ואח"ך נעשה ממנו נפש הפנימי ממש בסוד הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, וגמלא כי הללם הוא נפש הפנימי אלא שאינה מחוקקת עדיין עד ג"פ, ולכן הנפש בא ומתלבש בה, ואח"ך אם הנפש זוכה אז לרוח ונשמה נתקנת בפעם ראשונה ואם לאו עד ג"פ כנודע, ואין פה מקום ביאורם עכ"ל זלה"ה ע"ש :

ובשער הגלגולים הקדמה כ"ז כתב רבינו זלה"ה דע כי הנשמות כולם ע"י חטאו של אדה"ר או של קין וכלל וכיוצא נתערבו טוב ברע, פירוש כי ירדו בעמקי הקליפות בתוך אדם הבליעל ונתעלמו שם, וכאשר הגיע זמן איזו נשמה מהם לבא לגוף צבוא' מחמה זכיות איזה האדם צבוא' כנו' אי אפשר לה להסתגלל חקף בגוף צבוא' בלאחזה מעמקי הקליפות, אבל לריך שאחר שתלא מעמקי הקליפות שחלל בבחי' ללם ואור מקיף ג"פ על ראש שלשה אנשים זה אחר זה שיהיו מן השרש שלו, ואח"ך תכנס בגוף הנולד אח"ך ותהיה בו בבחי' נשמה של אור פנימי גמור, ואז בפעם הזאת נקרא גלגול ראשון שלה ומשם ואילך תתגלגל גלגולים אחרים כפי הדרך כנודע וכו' עכ"ל זלה"ה ע"ש :

פרק ט'

כתב רבינו זלה"ה בשער ההקדמות (דף מ"ה ע"א) וז"ל ונתחיל בדרושי עולם האלילות בפרשות בסדר חמשה פרופים שבו, כבר נתבאר לעיל בדרושי א"ק ענין עולם האלילות כי בתחילה ילא בסוד עשרה נקודות והיה אז נקרא עולם הנקודים, ואח"ך נתקן ונקרא בשם עולם האלילות וזה ענינו :

דע כי בתחילה נשילאו אלו הי"ם לא היה עדיין בהם תקון, אמנם ילאו אז בבחי' היותם עשרה נקודות בלבד והיה בהם בחי' עלמות וכלים ר"ל אור וכלי. ולהיותם בלי תיקון לכן בחינת הכלים שבהם לא יכלו לסבול האור העליון ונתעלמו ומחו. ואלו הם סוד המלכים שמחו כמ"ש באדרת נשא בפסוק ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדם וכו' וכבר ביארנו הפעם למה ילאו מתחלתם